

Posudek vedoucího závěrečné práce

Téma: **KABINA**

Řešitel: **Sára Roeselová**

Studijní obor: Pedagogika – výtvarná výchova (N – PG – VV)

Typ studia: prezenční

Vedoucí bakalářské práce: Mgr.A. Michal Sedlák

Oponent: Ph.Dr. Martin Raudenský Ph.D.

Sára Roeselová uchopila metaforicky zadání originálním způsobem. Celá práce je kompaktním tvarem, který nepostrádá bohatou vnitřní strukturu, gradaci. V pojetí práce je znát její současné směřování k fyzickému „organizování“ prostoru ve smyslu architektonické profese. Je cenné pro ni i pro nás jako potenciálních budoucích účastníků jejich realizovaných vizí, že přistupuje k problému s pokorou a jemným vnímáním odstínů jevů v konkrétní situaci prostorového utváření.

Kabinou autorka označuje fyzický prostor, který z pozice subjektu má jistou uzavřenost při jeho vědomí, jaké je to uvnitř, ale také vně. Zároveň se zajímavým způsobem ptá, co tvoří hranice obou entit. Studentka pracuje s pojmem „kabina“ jako s metaforou velmi obratně, hojně využívá vlastních prožitých zkušeností a organicky je propojuje s citovanými zdroji. Sára Roeselová totiž dochází k mnoha poznatkům intuitivně a sama, tudíž odborná literatura jí často slouží jako ověření své teze a úplné identifikace s daným problémem.

Posluchačka ve svém fotografickém souboru demonstruje své úvahy, které se prolínají celou bakalářskou prací. Je možné hodnotit fotografii jako umělecké dílo, jsou však za tím reflektované zkušenosti z fyzického prostoru. Nejsilnějšími snímky jsou nejspíše ty, kde kamenná materie a instalace vytvářejí společně určitý paradox: kámen je přírodní objekt, díky však své vulkanické povaze a způsobu vzniku může se krátce jevit jako člověkem opracovaný, přičemž samotná instalace působí v celku poměrně nenápadně.

Autorka prostřednictvím vlastního způsobu meditace intenzivně vnímala kvality prostoru vrcholu kopce Hrazený. Podporuje tak své poznatky v teoretické části, například kapitola 6.4 „Pronikání do neznámé struktury“ je zajímavým vhledem do problematiky konstituce veřejného prostoru a vztahem individua k němu. Je tedy zjevné, že pro posluchačku je naprosto zásadní prožitek, který je schopna opět velmi citlivě vřadit do kontextu literární zdrojů a autorit.

Navržený didaktický projekt nepostrádá komplexnost, pojetí autorky vychází z analytického myšlení. Obsahuje také potenciál k rozvíjení multidisciplinarity výtvarného oboru a mezioborové spolupráce. Je však otázkou do jaké míry je možné naplnit tolik cílů v rámci dvoudenního projektu, které si studentka klade. Je totiž také potřeba myslet na slabší články skupiny studentů, pro které bude úspěch se dostat k takzvanému aha efektu, natož ke kýžené realizaci. Z tohoto pohledu by bylo dobré více otevřít možnosti reakce na pobyt v konkrétním prostoru a neklást si ambici pracovat s pojmem „realizace“ ve smyslu přímého prostorového uchopení v místě. Je možné tedy brát v úvahu i jako finální práci taktéž dílčí krok podle inklinace samotného žáka k určitému výtvarnému médiu.

Celá bakalářská práce je prosta větších chyb a překlepů (např. str. 25, str. 46).